

Svoji magickou silou
vystavěl hadí král
hradbu kolem
podvodního království
ze sedmi vzácných kovů
a cesta vedoucí
k paláci byla
nádherně vyzdobena.
Když tedy král Ugasena
do hadího království
vstoupil, spatřil
velkolepost a nádheru.
Dno řeky bylo pokryto
zlatým pískem
a barevné korály
rostly všude kolem.
Na každém rohu
stály zlaté věže.
Hadí království bylo
stíněno tisícem stromů
a osvíceno zářivým
neviditelným světlem.
Když král Ugasena
vstoupil do království
vůně tisíce
různých parfémů
provoněla vzduch,
nebeské harfy vyluzovaly
jemnou melodii
a hadí dívky
tancovaly ve velké hale.
Dobrá, můžeme se
tady porozhlédnout.
Podnikneme to zítra.
Proměníme všechny ty
oblázky ve zlato.
Král seděl na zlatém trůně
s měkkými hedvábnými
polštáři, vůně santalového
dřeva se k němu linula.
Bylo mu nabízeno vybrané
jídlo a pití.
Sedm dní si král
a jeho doprovod užívali
hojné pohostinnosti
hadího krále.
Ten byl udiven
ohromným bohatstvím
hadího království
a řekl hadímu králi toto:

„Ó velký králi,
proč jste opustil
všechnu tuto nádheru
a šel nahoru do našeho světa,
abyste ležel v mraveništi?“
Máte ohromné sídlo
a hluboký rybník s rybami,
které jsou lepší
než ty na Zemi.
Volavky, pávi, kukačky
a zvonečky hojně
rostou ve vašem království.
Vše je tady mnohem
lepší než
na naší Zemi a vy jste to
všechno opustil. Proč?
Hadí král odpověděl:
„Vydal jsem se do vašeho
světa, ó králi,
protože jsem velmi
toužil opět se narodit
jako člověk.“
Člověk je tedy mnohem
vzácnější než tyto drahokamy
a nádherná scenérie.
Pamatujme si, jakou máme
výhodu a využijme našeho
času. Král se ho tedy dál ptal:
„Hadí králi
máte velkou moc
a nebeskou sílu, řekněte mi
v čem je náš svět lepší
než váš?“
Had řekl:
„Sebekontrola
a čištění ducha je možné
jen v lidském světě.
Slyšíte to? To je to
o co jsem usiloval.“
Král tedy řekl:
„Skláním se před vaší
moudrostí velký hadí králi!
Vaše myšlenky
jsou skutečně vznešené,
budu následovat vašeho
příkladu a pokusím se
jednat ctnostně.
Pobyl jsem tady dlouho
a teď nadešel
čas k odchodu.“

Hadí král
ukázal na klenoty
a řekl králi Ugasenovi:
„Vezměte si z toho
co chcete.
Mám nezměrné množství
zlata, spoustu stříbra,
vezměte si ho a nechte
postavit ve vašem království
hradby ze stříbra
a domy ze zlata
Mám 5 000 truhel
plných perel a korálů,
vemte si je a rozsypte je
ve vašem paláci,
aby nebyla vidět podlaha.
Vybudujte ve vašem městě
velký palác, ó králi!
Město Benares bude bohaté.
Vládněte svým lidem moudře
a dobře.“
Král Ugasena souhlasil
s návrhem hadího krále
a rozloučil se s ním.
Nechali naložit několik set
vozů pokladem
a za velkého předvádění
a okázalosti
král opustil
hadí svět
a navrátil se do Benares.
Dobrá? Chcete něco vědět?
Něco vám nebylo jasné?
Ne? Vše je jasné?
Myslím, že vám ten příběh
chtěl jen ukázat,
že aby se stal člověk
Buddhou, musí projít
mnohým,
velkým tréninkem,
disciplínou, mnoha
lekcemi soucitu
než dorazí do úrovně
naprosté ctnosti
a krásy uvnitř.
Abychom měli
naprostou moudrost,
úplnou znalost všech věcí
a naprostý soucit a byli
velice milosrdní a milující,

musíme projít
mnoha testy a zkouškami
a dobrovolně trpět,
abychom se stali vznešenou
bytostí jako Buddha.
Všem bych vám přála,
abyste se takovými stali.
Teď meditujme.
Není období dešťů,
víte to?
Vůbec ne.
Období dešťů,
říkali, že je v červenci.
Prší tedy o tři měsíce dříve.
Co jsme přijeli
do Kambodži,
stále prší.
Ve skutečnosti
to Kambodža nutně
potřebuje, opravdu zoufale,
protože myslím, že minulý
rok nebo předminulý rok
měli velká sucha.
A mnoho lidí mělo hlad,
žádná rýže,
museli jsme jim tedy
pomáhat, pamatujete?(Ano.)
Tento rok, žádný problém,
dokonce rýži vyvázejí.
O tom mě
informoval předseda vlády.
Dva ministerští předsedové
mě informovali,
„vyvážíme rýži poprvé
za 20 let!“
Bůh žehnej Kambodži.
Máme další příběh
o Buddhovi.
V dávných dobách žil
král jménem Sivi.
Byl velice mocný
a vládl království Sivi.
Narodil se mu syn, kterého
také pojmenoval Sivi.
To je hezké.
Princ dospěl
a vydal se studovat do Tasily.
Když se vrátil byl
pln moudrosti a znalostí
a jeho otec ho jmenoval

místokrálem království.
Po králově smrti
se stal princ Sivi králem
a vládl svým lidem
spravedlivě a dobře.
Nechal ve městě zbudovat
šest chudobinců,
čtyři u městské brány
a dva mimo palác.
Každý den šlo 600 000
na chudé.
Každého osmého, čtrnáctého
a patnáctého dne
v měsíci navštěvoval král
chudobince,
aby viděl, že použili
peníze správně.
To bylo jedno
z předchozích zrození
Šákjamuni Buddha.
Jednoho dne za úplňku
si sedl na královský trůn
pod státní slunečnick
a přemýšlel o všem,
co udělal pro své lidi.
Přemýšlel,
„z materiálních věcí
není nic, co bych nedaroval,
tento druh darů mne však
neuspokojuje,
chtěl bych dát něco,
co je částí mne samotného.
Když dnes půjdu
do chudobince,
jestli někdo požádá
o část mého těla,
rád ho dám.
Pokud někdo řekne,
že by potřeboval otroka,
sundám svůj královský šat,
půjdu a budu mu
dělat otroka.
Požádá-li někdo
o mé oči,
vyrvu si je z hlavy
a dám mu je.“
Okoupal se v 16-ti džbánech
parfémované vody
a oblékl si nejlepší oděv.
Po snědení

vybraného jídla
naložil bohatě
vyzdobeného slona
a vydal se do chudobince.
Saka, král bohů
se rozhodl krále vyzkoušet.
Pomyslel si,
„král Sivi je odhodlaný
dát své oči komukoli,
kdo o ně požádá.
Když nadejde čas,
přemyslím,
bude schopen učinit
tuto velkou oběť
jak slíbil?“
Převlékl se tedy
za starého muže, slepého
bráhmána a stál
před chudobincem.
Když král přijel
na svém slonovi,
spílal ruce a zvolal:
spílal ruce a zvolal:
„Velký králi!
Není na celém světě místo
které by neslyšelo
o vašich dobrých skutcích.
Jak vidíte, jsem slepý.
Vy máte dvě oči,
přišel jsem vás z daleka
požádat, abyste
mi dal jedno vaše oko.“
Král si tedy pomyslel,
„to je zrovna to,
na co jsem dnes
v mém paláci myslel.
Touha mého srdce
bude naplněna.
Měl bych darovat dar,
který žádný člověk
ještě nikdy nedal.“
Obrátil se tedy k bráhmanovi:
„Kdo ti poradil, abys sem
přišel a požádal mě o oko?
Je to nejdůležitější část
těla člověka a je těžké
se s ní rozloučit.“
Žebrák odpověděl:
„To král bohů
mě požádal,

abych po tobě chtěl oko,
velký králi!“
Říká se,
že darovat oko
je nejlepší dar ze všech,
neodmítejte mě králi Sivi!
Dejte mi jen jedno vaše oko.“
Král odvětil takto:
„Požádal jsi mě jen
o jedno oko, bráhmane,
dám ti obě!“
Když to král řekl,
vrátil se do paláce
s bráhmanem.
Dobrá, myslím, že v dávných
dobách už měli lidé
mikrochirurgii,
abyste mohli vyměnit
špatné oko za neporušené.
K čemu by jinak bylo,
kdyby si král vyrval oči
a dal je slepému člověku
a ten se na ně jen díval?
A nemohl by se ani dívat,
protože je slepý!
Navzdory naší pýše na to,
čeho jsme dosáhli
v moderní době, myslím si,
že si nemůžeme myslet,
že jsme tak civilizovaní
a že se nám tak daří.
Protože v dávných dobách,
podle mých znalostí,
lidé již měli
chirurgii a mikrochirurgii,
jako je transplantace
darovaných orgánů
novému majiteli.
Myslím si,
že se naše planeta již
vyvíjela dlouho předtím,
než jsme se dokonce narodili.
A před dnešní civilizací
jsme již měli lepší civilizaci.
Nesouhlasíte?
Děkuji vám.